

τὸ φαρμακευτικὸν κόμμα, (γ κ ο μ α ν)
Ο Παῦλος δὴλθε πολλὰς ὥρας ἀναγνώσκων τὴν ἔχθεσιν τοῦ Σαφρανζῶν, ὁ ὅποιος, τῷ 1885, κατὰ τὸ πρῶτον ταξείδιον, ἀφῆκε τὸν Ορενόνον καὶ εἰς-χώρησε τοιμηρῶς εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Κάουρα, ἐν μέσῳ φυλῶν ἄγριων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.
ΕΙΝΕ Ο ΠΑΤΗΡ ΜΟΥ!

Εἰς τὸ Λὰς Βονίτας διαμίνει ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ Κάουρα, δηλαδὴ τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν διαδρέχει ὁ σημαντικὸς οὗτος παραπόταμος. Τὸ χωρίον κατέχει σχεδὸν τὴν αὐτὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχειν ἄλλοτε ὁ ἰσπανικὸς ἱεραποστολικὸς Σταθμὸς τῆς Ἀλταγρὰστας. Οἱ ἱεραπόστολοι ὑπῆρξαν οἱ ἀληθεῖς κατακτηταὶ τῶν ἰσπανοαμερικανικῶν τούτων ἐπαρχιῶν, καὶ βλέπουσαν ζηλοτύπως τοὺς Ἀγγλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Γάλλους, προσπαθοῦντας νὰ προσηλυτίσουν τοὺς ἄγριους Ἰνδοὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

τοῦ διοικητοῦ διὰ τὸ πρόγευμα τῆς ἐπιθύριον.—διότι ὁ Σίμων Βόλιβαρ θά-πέπλεε μύλις τὴν μίαν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, καὶ τὸ ἴδιον ἐσπέρας θά ἐφθιζεν εἰς Καϊκάραν.

ἀκίνδυνον. Ἄλλ' οὔτε καὶ ἀπὸ αὐτῶν δὲν ἐφάνησαν καὶ μόνον μερικὰ δεῖλα τρωκτικὰ ἀπήνησαν ὁ λοχίας Μαρσιάλης καὶ ὁ Παῦλος κατὰ τὴν ἐκδρομὴν των.
Ὅσον διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, οὔτοι ἦσαν ὥσπετι τοπλεῖστον μιγάδες, ἐκτὸς ὀλίγων Ἰνδῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον τάσιν νὰ κρύπτονται μαῖλλον εἰς τὰ βᾶθη τῶν ἀχυρίων καλυδῶν ἢ νὰ φαίνωσαν ἐξω.—προπάντων αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ. Ἀργότερα, ὅταν θά ἐπροχώρουν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ ποταμοῦ, ὁ θεῖος καὶ ὁ ἀνεψιὸς θά συνήντων τοὺς ἀγρίους ἰθαγενεῖς τοῦ Ορενόνου, καὶ τότε βέβαια ὁ Μαρσιάλης θά ἔκαμνε καλὰ νὰ μὴ λησμονῇ ποτὲ τὴν καρμυδίαν του...
Μετ' ἀρκετὰ κοπιώδη ἐκδρομὴν τριῶν ὀλοκλήρων ὥρων ἀνὰ τὰ περίχωρα τοῦ Λὰς Βονίτας, ἐπέστρεψαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ ἀτιμόπλοϊον, διὰ νὰ προγευματίσουν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
Ἁγαπητοί μου.

ΘΕΛΑ νὰ ἡξευρα εἰς ποῖον στρατήγη—καὶ κατακτητὴν ἀνῆκε, καὶ ἀπὸ ποίας πόλεις ἤρπασε τὸν θησαυρὸν τὸν, καὶ ποῦ τὸν μετέφερεκαί ποτε, τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐναυάγησε τότε παρὰ τὰ Ἀντικυθήρα, καταδιωχθὲν βεβαίως ἀπὸ τὸν ἐξοργισμένον Ποσειδῶνα...
Οἱ σοφοὶ ἀρχαιολόγοι, ἔσοι ἐπισκέφθησαν καὶ ἐξήτασαν τὸν θησαυρὸν, ὁ ὅποιος εἶνε πρὸς τὸ παρὸν ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, δέν μασ λούον ἑτικτικῶς τὰς ἀπορίας ταύτας.

θάναυρίσκον τὸν τελειότερον τύπον τοῦ ὠραίου. Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀγάλματος, ὁ θησαυρὸς τῶν Κυθήρων περιλαμβάνει καὶ ἄλλα ἀκόμη μαρμάρινα καὶ χαλκίνα μεγάλης ἀξίας, μίαν πωγωνοφόρον κεφαλὴν, ἐν ἄγαλμα νεανίου ἀποσκοποῦντος.—ὡς ὠνομάσθη ἐξ ἀρχῆς, ἀν καὶ ἡ στάσις τοῦ δέν εἶνε, λέγουν, στάσις ἀνθρώπου κυττάζοντος μακρὰν δηλαδὴ ἀποσκοποῦντος.—ἄλλο χαλκοῦν ἄγαλμα νεανίου, τῆς ἐποχῆς τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πολυκλείτου, ἐν γυναικεῖον ἀγαλμάτιον, καὶ πολυἀρίθμητα ἄλλα συντρίμματα.
Καὶ ἡ ἀνέλικσις τοῦ θησαυροῦ δέν ἐτελείωσεν ἀκόμη. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον, ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶνε ἐπικλινής, καὶ οἱ δύοτα εἶνε βέβαιοι ὅτι πολλὰ ἀγάλματα θά ἐκόμισαν καὶ θά εὑρίσκονται εἰς ἄλλο μέρος, ἐκεῖ πλησίον. Ἐπειτα ὑπάρχουν καὶ τεμάγια χωμένα εἰς τὴν ἄμμον, τὰ ὁποῖα δέν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλεγκθοῦν μετὰ συνήθη μηχανήματα, καὶ δι' αὐτὸ θά φέρον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην τελειότερα καὶ ἰσχυρότερα.
Ὡστε δέν εἶνε ἀπίθανον, ὅτι ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντικυθήρων μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀκόμη μεγαλητέρας ἐκπλήξεως, ἀκόμη θαυμαστότερα καλλιτεχνήματα.
Δόξα εἰς τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ἐνάλιον θεόν, ὁ ὅποιος ἠγωνάκησε διὰ τὴν βάρβαρον ἀρπαγὴν τῶν θεῶν καὶ τῶν ἠρώων, καὶ κατεδίωξε τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐξαπάτησε καὶ ἐξήγαγε κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀνέμους, καὶ το συνέτριψε καὶ το ἐθύσισε, καὶ παρέλαβε τὸν θησαυρὸν καὶ τὸν ἐκρυψεν εἰς τὸ σκοτεινὸν βᾶθος τῶν ὑγρῶν τοῦ Ἀνακτόρων... ὁπίθεν εἰς Συμαίους δύοτας ἐπεφυλάσσετο ἢ τίμη νὰ τον ἀνασύρουν πάλιν εἰς τὸ φῶς καὶ νὰ τον δωρήσων, —μέγα δῶρον, — εἰς τὴν Πατρίδα!

Σὺς ἀσπάλομαι,
ΦΑΙΔΩΝ
ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ
Σε κάθε δένδρου τὰ ψηλά,
τὰ πράσινα κλωνάρια,
Λάμπει τῆς νύχτας ἡ δροσιά
Στοῦ ἡλιοῦ τῆ φωτολουσιά,
Ὡσὰν μαργαριτάρια
Σε σένα, κυπαρίσσι μου,
δένδρο μου ἀγαπημένο.
Με δάκρυ μοιάζει, ποῦ κυλᾶ,
Γεμάτο πικρα, σιγαλά,
Σε πρόσωπο θλιμμένο
Και σὺ μονάχο στεκέσαι
Ἕστη γελαστή τῆ Φύσι,
Σάν ὁποιον ἔχει συμφορά
Μέσα ἄτῆν ἔστη τῆ χαρά,
Ψηλό μου κυπαρίσσι...
ΑΡΙΑΔΝΗ

διατάσσει τὸν ἀνεψιὸν του.— διότι φαίνεται ὅτι εἶνε ἀνεψιὸς του.— νὰποσυρθῇ εἰς τὸν θαλαμίσκον του. Εἶνε θεῖος ἐπέχων θέσιν κηδεμόνος...
Καὶ λυποῦμαι τὸ δυστυχισμένον παιδί ποῦ ἐπεσεν εἰς τὴν κηδεμονίαν του. εἶπεν ὁ κ. Βαρίνας, διότι ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τοὺς σκαιούς αὐτοὺς τρόπους, καὶ μάλιστα πολλὰς φορὰς μοῦ ἐφάνη ὅτι εἶδα δάκρυα εἰς τὰ μάτια του...
Ἀλήθεια; ὁ κ. Βαρίνας εἶδε τέτοιον πράγμα; Ἰσως ἄλλ' ἂν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Παύλου δακρύζουν κάποτε, τοῦτο συμβαίνει διότι ὁ νέος συλλογίζεται τὸ μέλλον, τὸ μέγα ταξείδιον, τὰς ἀπογοητεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἴσως τὸν ἀναμένουν, —καὶ ὄχι ἐδιότι ὁ λοχίας Μαρσιάλης τὸν μεταχειρίζεται μετὰ τραχύτητα. Ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων, οἱ ξένοι βέβαια ἠπατώντο...
Ὁπωσδήποτε, ὑπέλαβεν ὁ κ. Μιγκέλ, ἀπόψε θά μάθωμεν τελοςπάντων ἀν οἱ δύο Γάλλοι σκοπεύουν νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν ἄνω Ορενόνον. Καὶ τοῦτο δέν θά με ἐξέπληττε, διότι ὁ μικρὸς συμβουλευέται ἀκαταπαύστως τὸ βιβλίον τοῦ συμπολίτου του ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος κατῶρθωσε πρὸ τινων ἐτῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ...
Ἀηλαδή, ἂν εὑρίσκωνται εἰς τὴν Σιέρραν Παρίμαν! ἀνέκραξεν ὁ κ. Φέλπι, θεωρῶν κατῆκόν του νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἐπιφύλαξιν, ὡς κοματάρχης τοῦ Ἀταβάτου.
Καὶ ἂν δέν εὑρίσκωνται εἰς τὰς Ἀνδεῖς, ἀνέκραξεν ὁ κ. Βαρίνας, εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον πηγάζει ὁ παραπόταμος, ὁ ἐσφαλμένως καλούμενος Γουαδιάρης...
Ὁ διοικητὴς ἐνόησεν ὅτι θά ἤρχιζε πάλιν ἡ συζήτησις, καὶ διὰ νὰ δώσῃ ἄλλην τροπὴν :
Κύριοι, εἶπε πρὸς τοὺς ξένους του αὐτοὶ οἱ δύο Γάλλοι, αὐτὸς ὁ θεῖος καὶ ὁ ἀνεψιός, περὶ τῶν ὁποίων μοῦ ὡμιλήσατε, κινοῦν πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον μου. Ἄν δέν σταματήσουν εἰς τὴν Καϊκάραν, ἂν δέν εἶνε διὰ τὸν Ἅγιον Φερνάνδον τοῦ Ἀπούρη, ἂν σκοπεύουν τελοςπάντων νὰ ἐξακολουθήσουν ἀναπλέοντες τὸν ποταμὸν, εἶμαι πολὺ περιέργως νὰ μάθω πρὸς ποῖον σκοπὸν θά το κάμουν. Οἱ Γάλλοι εἶνε τοιμηροί, τὸ ἔμοιλογῶ, εἶνε θαρραλέοι ἐξερευνηταί· ἄλλ' αἱ χῶραι αὐταὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἀρκετὰ θύματα ταῖς ἐστοίχισαν ἕως τώρα... Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ὁ κ. Σαφρανζῶν κατῶρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ Ορενόνου...
Ἄν εἶνε ὁ Ορενόνος! διέκοψεν ὁ κ. Βαρίνας, ὁ ὁποῖος δὲν ἄφινε, βλέπετε, εὐκαίριαν χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ.
Ἄν εἶνε! προσέθεσε καὶ ὁ κ. Φέλπι.
(Ἔπεται συνέχεια)
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

